

DETEKTIV SEDLINA - 15.

Neděle, 17 květen 2020

Alfréd Chlopina netušil, že když zakopával bednu s fotografiemi, někdo ho pátrac jenom sledoval. Někdo, kdo byl zatím na svobodě, ale komu hrozí trest za vydání. Damián Petrášek. Ákka si, že pomoci policii nemusí být v jeho situaci na úkoru. A tak pátrá podal svědectví, že viděl Chlopina něco zakopávat na zahradě. Trávanová ihned zmobilizovala všechny sly.

Žij vím to pákala, obrátila se vrtá zoslavně na Sedlina, že žež konečně toho grázla dostaneme.

Sedlina však její entusiasmus mřnil: žež je to jsme nepátrá. Pokud schoval vražednou zbraň, pak ho máme, ale mohl schovat i něco jiného.

Ža co asi? Snad vešmi, co mu nechutnala, neopustila si ironii Trávanová.

Sedlina tedy mlčel.

Měli s sebou psy a rázem se Chlopina zahrada stala pátrátem zájmu, která by policisté mž viděli množí archeologové.

Ž Tady něco je, ozvalo se něhle.

Zraky všech se upřaly k jakosi dávkování bedny.

Trávanová tím neděchala. Vátrá, že tmto je pátrá-pad konečně vytrájen.

Odklopila vko, a vzala do ruky fotografie. Ž Vražedná zbraň sice není, pronesla poněkud zklamaně, žežale podvejte se na toto, a podala Sedlinovi sněmek zvráždně Moniky Barejové.

Chlopina byl znovu zatčen a opřt poprál, že by vraždil.

Ž el jsem fotit. Kdybych narazil na něco zájmavého. A ona tam ležela, no.

Ž A to ti, ty parchante, máme vtráit? Neudřela se Trávanová.

Ž Vtráte si, šemu chcete, stáhl se do sebe Chlopina.

Ž Nemyslím si, že tohle bude jako dákaz stařit, vyjádřil své pochybnosti Sedlina. Ž Bude opakovat, že ji našel mrtvou, a pouze ji vyfotil.

â€žNeohlÃ¡sil trestnÃ½ Ä•in.â€œ

â€žTo jstÃ¡ â€“ ale mezi tÃ¡m a vraÄ¼dou je docela rozdÃ¡l, Ä¼e?â€œ, sarkasticky se uÄ¼klÃ¡bl Sedlina.

â€žVy mu tedy vÃ¡Ä™Ä™te?â€œ

â€žNemyslÃ¡m si, Ä¼e je vrahem â€“ to je celÃ¡.â€œ

â€žTentokrÃ¡t ho tu trochu podusÃ¡meâ€œ, TruÄ¼anovÃ¡ zajiskÃ¡milo v oÄ•Ä™ch.

Sedlina jenom pokÃ½val hlavou. â€žJo, to mÃ¡Ä¼eme. TÃ¡m se asi nic nezkazÃ¡.â€œ

Sedlina s TruÄ¼anovou probÃ¡rali, jak nalÃ¡Ä™it na KoÄ™aÄ™Ä™ka past.

â€žTa KreÄ¼atovÃ¡j ho vylÃ¡kÃ¡j â€“ a my si musÃ¡me urÃ¡it, kam. NÃ¡kam, kde se mÃ¡Ä¼eme skrÃ½t v blÃ¡zkÃ©m okolÃ¡, abychom mohli vÃ¡as zasÃ¡jhnout. Bude tÃ¡m eba vytipovat mÃ¡sto.â€œ

â€žV jejÃ¡m bytÃ¡?â€œ

â€žTam to prÃ¡vÃ¡ nepÃ¡jde. NenÃ¡, kam se schovat. Budeme to muset risknout nÃ¡kde venku.â€œ

Sedlina si prochÃ¡jel detaily rÃ¡znÃ½ch mÃ¡st.

â€žCo tohle?â€œ â€“ ukÃ¡zal Ä¼ipkou myÃ¡ji na mÃ¡sto na mapÃ¡ na monitoru.

â€žTo je ta starÃ¡ cihelna?â€œ

Sedlina pÃ¡Ä™ikÃ½vl. â€žKolem je les a kÃ¡oviny. VevnitÃ¡ se naÄ¼i lidi mÃ¡Ä¼ou rovnÃ¡Ä¼ skrÃ½t. Bude mÃ¡t u sebe vysÃ¡laÄ•ku. NejlepÃ¡jÃ¡ bude, kdyÄ¼ se s nÃ¡m sejde tady u tÃ© polorozpadlÃ© zdi.â€œ Sedlina naÄ¼el fotografii zmÃ¡nÃ© budovy i zÃ¡dky v pozadÃ¡.

â€žDobÃ¡m, to by si Ä¼loâ€œ, souhlasila TruÄ¼anovÃ¡j.

â€žKrom toho budu chtÃ¡t, aby dva naÄ¼i lidi hlÃ¡dali okolÃ¡ jejÃ¡ho bytu â€“ a jeden ji sledoval na kaÄ¼dÃ©m kroku. SamozÃ¡mÄ¼ ne okatÃ¡. Pokud KoÄ™aÄ™Ä™k vraÄ¼dil â€“ a zdÃ¡ se, Ä¼e minimÃ¡lnÃ¡ jednou ano, nezastavÃ¡ se pÃ¡ed niÄ•Ä™m. KreÄ¼atovÃ¡j ho zaÄ¼ne vydÃ¡rat â€“ domluvÃ¡ si s nÃ¡m schÃ¡zku â€“ ale on moÄ¼nÃ¡ nebude chtÃ¡t Ä¼ekat. MÃ¡Ä¼e ji zkusit pÃ¡epadnout v jejÃ¡m bytÃ¡.â€œ

TruÄ¼anovÃ¡j pÃ¡Ä™ikÃ½vla.

JindÃ¡mÃ¡jka KreÄ¼atovÃ¡j vymaÄ•kala na mobilu nÃ¡sledujÃ¡cÃ¡ zprÃ¡vu: â€žVÃ¡m, co jsi udÃ¡lal. K. mi Ä™ekla vÃ¡echno. I o tvÃ© dceÄ™i. Chci sto tÃ¡cÃ¡ a budeÄ¼i mÃ¡t klid.â€œ

Stanovila den, Ä•as na pÃ¡jtou hodinu rannÃ¡ a mÃ¡sto â€“ u bÃ½valÃ© cihelny.

Blik. ZprÃ¡va odeslÃ¡na.

PoÄ•tala minuty a vyfukovala cigaretovÃ½ kouÄ™.

Bylo jÃ¡- jasnÃ©, Ä¼e jednÃ¡j s vrahem, kterÃ½ nebude

vÁ;hat udeÁ™it znovu.

Policie jÁ- slÁ-bila ochranu â€“ tak jistÁ. Ale kde má; zaruÁ•eno, Á¾e se to nezvrtne? UvÁ›domila si, jak moc chce Á¾Á-t. AÁ¾ ji to samotnou pÁ™ekvapilo.

SouÁ•asnÁ› chce, aby ten hajzl zaplatil. V jeho vÁ›ku uÁ¾ by mohl bÁ½t trest doÁ¾ivotÁ-m. Pro KvÁ›tu to udÁ›lÁ; j. RÁ;da. AspoÁ^ si nebude pÁ™ipadat jako takovÁ; svinÁ›.

Display na jejÁ-m mobilu se nÁ;hle rozsvÁ-til.

â€žDobÁ™e, budu tam.â€œ

PÁ™ijde jÁ- to zlovÁ›stnÁ› struÁ•nÁ©. TuÁ;Á- boudu? RadÁ›ji nechce myslet na to, co se mu honÁ- hlavou.

MojmÁ-r KoÁ^aÁ™Á-k nevÁ-, kudy kam. PoldovÁ© uÁ¾ to vÁ›dÁ-. A ta mrcha KreÁ;atovÁ; ho má; v hrsti. Mohla se spojit s poldama?

Ne, ta bude na prachy, uklidÁ^uje se. Ta esemeska to pÁ™ece potvrzuje. Chce se sejÁ-t. DÁ; jÁ- sto litrÁ^- â€“ a ona bude chtÁ-t dalÁ;Á-. Ne â€“ to musÁ- utnout. Ale co kdyÁ¾ je to na nÁ›j naaranÁ¾ovanÁ©?

NedokÁ;Á¾e se soustÁ™edit. Sakra, zakleje pro sebe. MusÁ- to vymyslet jinak. UmlÁ•Á- ji dÁ™Á-ve.

Omrkne si, jak by se k nÁ- nejlÁ©pe dostal.

NynÁ-

se dostÁ;vÁ; ke zpÁ-sobu provedenÁ-. Tamten nÁ-Á¾ zahodil, vezme si jinÁ½. Ale byl by rÁ;d, kdyby se to tentokrÁ;t obeÁ;jlo bez krve. Vezme si Á°tlÁ½ kabel â€“ ten jÁ- omotÁ; kolem krku. MusÁ- ji pÁ™ekvapit â€“ a sÁ-lu má; j.

Hlava mu div nepraskne. A co bude potom? Zase se vÁ;echno vrÁ;tÁ- do starÁ½ch kolejí-? MÁ; ohromnÁ½ strach, Á¾e uÁ¾ to nebude moÁ¾nÁ©.

Á¾ se mu to totiÁ¾ lÁ-bÁ- nebo ne, vzruÁ;jilo ho to â€“ a svÁ½m zpÁ-sobem se mu to zalÁ-bilo. Nebude má-t nutkÁ;nÁ- vraÁ¾dit znovu a znovu? A jak dlouho mu to asi má-Á¾e vydrÁ¾et?

A jak dlouho má-Á¾e vydrÁ¾et ten vyumÁ;lkovanÁ½ Á¾ivot s tou svou dÁ-rou? Ne, on uÁ¾ na vÁ½bÁ›r nemÁ; j. Na to uÁ¾ nechal povÁ›stnÁ½ Rubicon daleko za svÁ½mi zÁ;idy.

MarkÁ©ta BroÁ¾anovÁ; celou noc nespala. Á©EÁ;st jÁ- probreÁ•ela, Á•Á;st propÁ™emÁ½Á;lela. K Á•emu takovejhle Á¾ivot vlastnÁ› je?

Osprchovala se, oblÁ©kla, nalÁ-Á•ila. JeÁ;tÁ› si nesmÁ- zapomenout s sebou vzÁ-t nÁ-Á¾. UÁ¾ je jÁ- vÁ;echno jedno. SoustÁ™edÁ- se na to jedinÁ©, co jÁ- jeÁ;tÁ› dÁ;vÁ; nÁ›jakÁ½ smysl.

Do ruky vezme igelitovÁ½ pytlÁ-k s dÁ;mskÁ½mi vlasy. RyÁ;avÁ½mi. UsmÁ›je se. Tohle je jejÁ- majstrÁ;tyk. VÁ;je si dÁ; peÁ•livÁ› do kabelky a papÁ-rovÁ½m kapesnÁ-kem si usuÁ;Á- zarudlÁ© oÁ•i. JiÁ¾ neplÁ;Á•e.

SnaÁ¾Á- se to znovu celÁ© probrat bod po bodu.

Vezme do ruky mobilnÁ- telefon a vytoÁ•Á- jedno Á•Á-slo.

Ctibor

HavrÅnek je nervÅznÅ-. Zkontroluje na mobilu Åas. Snad to stihne. VÅ-, Å¾e by nemÅl Åe" ale neumÅ si pomoct. HlavnÅ, aby ho nikdo nevidÅl.

Je rozrÅitÅ½, ani nevnÅ-mÅj, co mu Tereza Å™mÅ-kÅj.

Jenom houkne nÅco v tom smyslu, Å¾e dnes se zdrÅÅ- a dorazÅ- pozdÅji.

ÅŽTaky nÅco mÅmÅœ, zaÅjvotiÅ™mÅ- Tereza. ÅŽPak bychom mohli skoÅit jeÅjtÅ veÅer zapaÅ™it, co Å™mÅ-kÅjÅj?Åœ

Ctiborovi se sice vÅbec nechce Åe" ale svou nechuÅ potlaÅÅ-. ÅŽJasnÅ, dobrej nÅjpadÅœ, pokusÅ- se o ÅsmÅv. Nejde mu to, je kÅ™eÅovitÅ½. Nervozita z nÅho pÅ™mÅ-mo ÅiÅjÅ-.

PolÅ-bÅ- Terezu a uÅ¾ je pryÅ. CelkovÅ mu je nÅjak nevolno.

Jan

KlecÅ-rek je zoufalÅ½. Bez matky, ponechÅjn sÅjm sobÅ. MusÅ- Å™eÅj, jak si vydÅlÅj aspoÅ na nÅjem a jÅ-dlo. ZaÅal pracovat v jednom skladu. HrubÅj manuÅlnÅ-prÅice Åe" domÅ pÅ™ichÅzÅ- naprosto vyÅjÅavenÅ½.

LidÅ ho nenÅjvidÅ- Åe" to usmrceÅ- kocoura se stÅje Å™eÅjÅ-. UvidÅ-, jak to dopadne. NejspÅ-Åj by se mÅl nÅkam odstÅhovat.

UvÅdomuje si, jak straÅjnÅ moc nenÅjvidÅ- Å¾enskÅ© Åe" hlavnÅ holky. NedokÅjÅ¾ou ho ocenit, jsou povrchnÅ-. VzbuzujÅ- v nÅm agresi. UÅ¾ ho napadlo, co vÅjechno by jim udÅlal. HlavnÅ tÅ© jednÅ© Åe" tÅ© KreÅjatovÅ©.

PÅ™istihne se, jak mu po tvÅjÅ™mÅ-ch stÅkajÅ- slzy vzteku kombinovanÅ©ho s naprostou bezmocÅ-.

MarkÅ©ta BroÅanovÅj dorazila na smluvenÅ© mÅ-sto. Bylo to opÅt v lese, vlastnÅ kousek od mÅ-sta, kde se naÅjlo tÅlo Moniky BareÅjovÅ©.

UslyÅjela nÅjakÅ½ zvuk a ohlÅ©dla se. PÅ™ichÅjzel. Srdce se jÅ- rozbuÅjilo. Radim KrnÅjvek byl tÅ©mÅjÅ™m u nÅ-.

ÅŽJsem rÅjda, Å¾es pÅ™iÅjel.Åœ

Nic

jÅ- na to neodpovÅdÅl.

Podala mu pytlÅ-k s vlasy. ÅŽTady mÅjÅj ten dÅkaz.Åœ

ÅŽTakÅ¾e to udÅlal tvÅj fotr?Åœ

PÅ™ikÅ½vla. ÅŽA moje vraÅ¾da na nÅho bude takÅ© ukazovat. Sepsala jsem dopis, v nÅmÅ¾ pÅ-Åju, Å¾e jestli se mi nÅco stane, mÅ-Å¾e za to mÅj otec. Pak mi jenom musÅ-Åj ufiknout trochu vlasÅ Åe" a nÅkam mu je dÅt. Jo Åe" poÅkejÅœ, sÅjhla do kabelky. ÅŽTady je ten dopisÅœ, podala mu ho. ÅŽKdyÅtak poldÅm Å™ekneÅj, Å¾e jsem se otce bÅjla a ten dopis ti svÅjÅ™mÅila, Å¾e ho mÅjÅj dÅt policii, kdyby se mi cokoli stalo.Åœ

Vypadala odhodlaná, že ať z ní přijel strach.

Že Tady májí, pronesla ti je a podala mu velkou kuchyňskou nádobu.

Ten pak zahořel a dej pozor, ať od krve neušpináš ten dopis.

Radim Krnčívek opatrně sevřel ruce nože. Zdálo se však, že v nich.

Tak chce jí pomstít svou sestru, ne? Máho fotra zavázou na doživotí - tak na co čekáš, káikla na něho Markéta. Rozepnula si blázků a doslova se mu nastavila. Tak dávej, špitla netrpělivě a zavázela oči.

Jenže vysvobozují - rýna nepřicházela.

Zadávala se na Krnčívků.

Máš jí dávat, že to byl tvůj otec, vyhrkl Krnčívek a ruka držela - ná se mu silně chvěla. Tak ho dejme policii a nemusíme dávat celou tohle kolem.

Nemáš to vzdát, adonila. Že věď, jsi pátém, že u něchci -t. Souhlasil jsi. Musíš to dotáhnout, srabe, z prosebného tónu pátě do vzteku. Že ty máš musíš zabít, rozumíš?

Radimovi se nadávle táhla ruka. Že já ne-nemáš u, vykoktal ze sebe.

To u ho ale Markéta pevně chytla za ruku s nožem, pátě istoupila k němu blá - a prudce jeho rukou hnula směrem ke svému bříchu. Vykřikla bolest - a vzápětí - z táhla vystá-kla krev.

Radim ucukl, -máš výtáhl zakrvavenou ostá - z jejího táhla. Markéta se bolest - kroutila na zemi.

Že tak máš doraz, opáhla.

Ale Radim zahodil ná daleko od ní. Vzal do ruky mobil a vytočil záchranou službu.

Sedlinovi a Peckovi se právě ohlásil policista, který sleduje jistou osobu. Že hm - tak právě obhlá - okolí - bytu Krejčatová - zadával se Sedlina na Pecku.

Pátě pojili ho na Truánovou, která celou akci velela a která se pátě -stila blá - k áce.

Že asi jste máš pravdu - to se brzy dozvěme, konstatovala táh - bez emocí - Veronika Truánová.

Že Krejčatová vyšla z domu a má - k áce. Náš jí c -l se pustil za ní.

„Žď Dobřme, rozuměm že sledujte je“ a buďte připraveni zasáhnout.“

Bylo znát, že je Sedlina nervózní. Asi jako rybář, kterému se právě ve vodě začal hřbat prut a on čeká, co vlastní vytáhne.

„Žď Pájde po nás, prohlásil potichu. „Žď Máj břit dalš, aby to celě neskončilo u Moniky Barešiově.“

Minuty se nesutečně vlekly.

Veronika Trušanová sedla ve voze v dostatečné vzdálenosti a čekala. V dalekohledu jí viděla jak Jindřich Krejčovou, která se vydala na obhlídku cihelny, u ní se máj pozdětsetkat s Květiným vrahem, tak postavu v černé bundě s kapucí, která jí přestala dbít na bezpečnost a právě u útky pod mostem ji dostihla.

Trušanová dala kolegům pokyn k akci. Zrovna ve chvíli, kdy postava v kapuci vytáhla z kapsy nář.

Krejčová se otočila. „Žď Kdo jste?“ vytkla vyděšeně.

„Šťoňk se na ni hodlal vrhnout, když se mu začaly ozvalo: „Žď Policie, odhoďte zbraň.“

Ohlédl se a koukal do naměněných hlavních.

Upustil nář na zem a zvedl ruce nahoru.

Trušanová Sedlinovi s Peckou oznámila, že vraha dopadli i s pramenem vlasů Moniky Barešiově.

„Žď Májme ho, konstatoval s uspokojením Sedlina.

„Žď Koho? Kořařka?“ zeptal se Pecka.

„Žď Ne, ten jejtá počká. Klečrka.“

„Žď No jasné že ten Ájmejd Honza. To je fakt rodinka.“

„Žď To je, souhlasil Sedlina. „Žď Ale nejdně se o Honzu Klečrka, ale Filipa.“

Vyjetě ověně vraždy Květy Stařnově nakonec dostalo nově impuls. Nějaká bezdomovec objevil zakrvavené Ájaty a zjistilo se, že patřá Kořařkovi. Policie tak upustila od riskantního tahu s volavkou a Kořařka zatkla. Konfrontovala ho s nalezenými stopami. Bylo prokázáno, že krev Stařnově se nacház na oděvu Kořařka.

Ten se po vydatném zápřně nakonec přiznal.

„Žď Jo, udělal jsem to. Vyděrala mě.“

Sedlina si tu zhroutenou trosku před sebou pošdně přehlál. Už neměl před sebou sebevědomého sportovce ale zlomeného starce bez jakékoli motivace k životu.

â€ŽP™edpokldm, e Sta™-nov věděla, že jste zneu-val i svou dceru. Lenku. Mon ob.â€œ

Koa™-k na chvíli zvedl hlavu. Jako by p™emjlel, co vjechno chce ™-ct. Nakonec dospěl k njzoru, e nyní- už je vjechno jedno.

â€ŽJo, spal jsem s ní-â€œ, odvětil, jako by zmiňoval, e jel ráno do price autobusem.

â€ŽA j se domn-vm, že jste ji i zabilâ€œ, dodal Sedlina.

Vjimi si, jak to v Koa™-kov tvář™i zakubalo.

â€ŽTohle nemjte jak dokázat.â€œ

â€ŽNemm, souhlasil Sedlina â€“ ale jsem p™esvden, že jste to udlal. Platil jste j- byt. Mon vás vyd-rala, e vjechno pov-, co j v-m.â€œ

Zdálo se, že se Koa™-k p™enesl myšlenkami nkam jinam. Působil nep™-tomnm dojmem.

Hlavn- bylo, že se p™iznal k vrad Sta™-nov â€“ a popsal podrobnosti, kter mohl znjt pouze vrah. Sedlina doufal, že za to dostane aspo patnáct let. Raději by byl, kdyby tenhle zmetek vyfasoval doživotí- â€“ ale to si od nynj-ho soudnictví- slibovat nemůže.

â€ŽJak jsi věděl, že sledovat zrovna Filipa? A jak to, že i když nemaj lidi, ti na ty sledovky kvnuli?â€œ, obrátil se Oliver na Anton-na Sedlinu.

â€ŽKdy jsem viděl u Tajny Ferencová strach, jak jsme odhalovali poměr jej-ho syna s Monikou Bareovou. Jakmile jsem p™ipustil, e Tajina m motiv, musel jsem se zabývat okolností-, e m komplice. Vlastn pak už dvalo smysl jedin ™een-. Doilo mi, že z™ejm ve vězení- navázala s Filipem Klec-rkem poměr. Njak ho p™esvdila, a j- prozradí-, kam schoval vražednou zbra a pramen vlas Krnjvkov â€“ a že ho dostane ven. To ona zabila Bu™-nskou. Prost si vytipovala náhodnou ob â€“ aby Moniku u mohl zabít znovu Filip. Bylo to jednoduch â€“ a p™-mo belsk.

Vzpomněl jsem si, jak patolog viděl u druh oběti urit nesrovnalosti. Mn ran, ne tak hlubok. A u Moniky to už bylo opět podobn jako v první-m p™-pad, u Julie.

T-mhle jsem hlavn argumentoval. Jednak motivem Tajny ochránit svého syna, jej-m monm napojen-m na Filipa â€“ a určitými anomáliemi v proveden- druh vrad. Z™ejm jsem to podal vmlyvn, protože mi na to kvli.

Filip je ochoten vypovídat â€“ takže nebude problém Tajnu usvědčit. P™imla ho, aby zabil i Kreatovou â€“ protože viděla, že se po™id moc ometm kolem Moničiny vrady â€“ a hlavn jej-ho Richarda.â€œ

â€ŽA kde schovjval Klec-rek n a vlasy obětí-?â€œ

â€ŽV tã© zdi u cihelny. Kdyã¼ naãji lidã© sledovali Klecã-rka, vidãli ho tam. Pod jednã-m uvolnã-nã½m kamenem si udãlal skrã½ãji. A nãco jsme tam naãjili â€“ nelegãjlnã- stã™elnou zbraã. O tã© nãjm doufãjm jeãjtã, nãco povã-.â€œ

â€ŽTakã¼e jsi s Filipem nepochybil.â€œ

â€ŽNeã™ã-kãjm, ã¼e mã to netããã-. Ale uã¼ jsem se smiã™oval s variantou, ã¼e jsem se pã™ehmãjtl. Stãjt se to mã-ã¼e. Filip je ale typickã½ nãjsilnã-k. ã½e ho Julie opustila, neunesl. Jeho ego bylo ranã-nã© â€“ a celã jeho frustrace vyvã™ela na povrch tã-m nejobludnãjãã-m zpã-sobem. Ferencovãj mu nabã-dla zpã-sob, jak se dostat z lochu â€“ a on toho vyuã¼il.â€œ

Filip Klecã-rek vypadal klidnã. Nehroutil se, nezapã-ral. Zdãjlo se, ã¼e se smã-ã™mil se skuteãnostã-, ã¼e dohrãjl â€“ a snad mu to i bylo jedno.

â€ŽPã™iznãjvãjte se tedy k vraã¼dãjm Julie Krnãjvkovã© a Moniky Bareãjovã©?â€œ

â€ŽPã™iznãjvãjmãœ, konstatoval lakonicky bezbarvã½m hlasem.

â€ŽCo nãjm ã™eknete k vraã¼dã Buã™ã-nskã©?â€œ

â€ŽTo udãlala Tãjãa. Pã™esvãdãila mã, abych jã-ã™ek, kam jsem ukryl Julãiny vlasy a nã-ã¼.â€œ

â€ŽProã jste jã- odstãihl ty vlasy?â€œ

â€ŽAbych ji ponã-ã¼il, abych mãl suvenã½r, nãco na pamãtku. Moãnãj taky, abych zmãjtl policii.â€œ

â€ŽFerencovãj vãjm ã™ekla, ã¼e mãjte zabã-t Kreãjatovou?â€œ

â€ŽNo jo. ã½e prej se moc ochomã½tãjte kolem Richarda â€“ a ã¼e to musã- pã™estat. A ã¼e tohle je dãsnãj kurva â€“ a ã¼e jã-ã¼koda nebude.â€œ

â€ŽJak jste zabil Bareãjovou?â€œ

â€ŽVãdãl jsem, kam chodã- bãhat. Dal jsem na cestu takovou figurã-nu â€“ a tu pak ukryl do rokle u silnice, kde ji vyzvedla Tãjãa.â€œ

â€ŽV tã© vaãjã- skrã½ãji jsme naãjili stã™elnou zbraã. Co nãjm k tomu ã™eknete?â€œ

â€ŽTu mi dala Tãjãa. Chtãla se zbavit toho debila. Manã¼ela. Sehnala si ji â€“ ale pak jã- doãjlo, ã¼e bude podezã™elãj, kdyã¼ to udãlã sama. Tak jsme plãjnovali, ã¼e ho sejmu jã.â€œ

â€ŽJsem pã™esvãdãenãœ, zadã-val se na Klecã-rka Sedlina, â€Žã¼e vy byste ho pak brzy nãjsledoval. Asi by se vãjs zbavila na tã© vaãjã-chatã. To vãjm nedochãjzelo?â€œ

Klecã-rek se na Sedlinu zadã-val prãjzdnã½m pohledem: â€ŽMãjã¼ivot je dãjvno na hovno. S Tãjãou jsme si aspoã trochu uã¼ili. Byla snad prvãã-, kdo pro mã nãco udãlal.â€œ

â€ŽPã™esto jste jã- teã pomãrnã rychle shodil.â€œ

â€ŽMnã uã¼ je vãjechno jednoãœ, konstatoval Klecã-rek lhostejnã. â€ŽProstã to nevyãjlo.â€œ

To Ferencová byla vbojnj. Nejprve zap-rala. Poté byla konfrontována s výpovědí- Klecrka. Asi do posledn-chvle doufala, že si zahraje na ryt-te a že ji z toho vynechá.

ŽKdo jin ne vy mohl zabít Bu-nskou? Zabila jste ji jenom proto, aby mohl Filip ven. Jak s t-m má-ete -t?

ŽByla to prvot-dn- coura. Jako ta Bareov “ ale ta byla hor-. Kdybych to neudělala, Richarda by zničila. Zachránila jsem ho.

V o-ch j- blýskalo.

ŽVy si snad opravdu myslí-te, že jste svého syna spasila?

ŽTaky e spasila, tvrdoň-jn na něho vyštěkla. ŽPouze jsem napravila, co jin- pokazili.

ŽA při t nápravě, jste ila přes mrtvoly.

Jenom se na něho d-vala. Sedlinovi bylo z toho pohledu nevolno. -kal si, jak je rád, že tento p-pad dospěl ke svému konci. Už se j-m nebude muset zaob-rat.

N,co vjak ještě bylo třeba dořešit. Stavili se s Peckou v nemocnici za Broanovou. Už se ze svého zrann- zotavuje. Neměla by mě-t trval následky “ tedy fyzick povahy.

Radima Krnvka ji vyslechli. Sdělil jim, že to cel vymyslila Broanov. U měli v ruce i její- dopis, v němž p-je, e m ze svého otce strach “ a že si je jist, e vrad- on.

ŽNenvidla ho, vypovídal se sklopenou hlavou Krnvek.

ŽNala si m. Spali jsme spolu. Pak mi řekla, že to její- otec urit udlal “ jako ty vraždy. e zabil i mou sestru. A Markéta furt dokola opakovala, že nechce -t. A že když ji zabiju, vysvobodím ji “ a její-ho otce zatknete. Nebyl jsem ale schopn udělat. To ona m chytla za ruku a ten n- si tam vrazila sama “ mus-te mi vit, rozvzlykal se.

Když se trochu uklidnil, zeptal se: ŽAle jak to, že měla ty vlasy? Nebo ty nepatřily t Bareov?

Na tohle se právě potřebovali zeptat Broanov.

Markéta Broanov nezap-rala.

ŽJeho, prosí-m, nest-hejte, strachovala se Broanov o Krnvkv osud. ŽNedokzal by mě zabít. To byl celý mj pljn. Nemám už, pro co -te “ neřekla to nijak melodramaticky. Sp-či rezignovan, unaven, jako hol fakt.

ŽTy vlasy byly Moniky Bareov.

PÁ™ikÁ½vla.

â€žJo, naÁjla jsem je v otcovÁ½ch vÁ›cech.
NechÁjval si je tam jako nÁ›jakou svÁjst. NechutnÁ©â€œ, oÁjila se.

â€žVy jste ale vÁ›dÁ›la, Á½e vÁjÁj otec nenÁ- vrah?â€œ

Jako by otÁjzku neslyÁjela.

Po chvÁ-li mlÁ•enÁ- vyhrkla: â€žPro mÁ› to vrah je.
MÁ› zabil uÁ¾ dÁjvno.â€œ

Sedlinovi

jÁ- bylo lÁ-to. MladÁj holka, kterou ovlÁjdajÁ- bÁ›si. Nebude to mÁ-t v Á¾ivotÁ›
lehkÁ©. Bude muset podstoupit psychiatrickou lÁ©bu a nÁ›jakou terapii. NÁ›kdy se
rodiÁ•e na svÁ½ch dÁ›tech umÁ›jÁ- sakra podepsat, povzdychl si. TakovÁ½ uÁ¾ ale tento
svÁ›t je.

VilÁ©m BroÁ¾an pÁ™iznal, Á½e BareÁjovÁj byla pro
nÁ›ho drogou. â€žTy jejÁ- vlasy â€“ Á™ekl jsem si jÁ- o pramen â€“ a dala mi ho. Byla tak
se mnou poÁ™Ájd.â€œ Nerad to pÁ™ipouÁjtÁ›l, ale byl jÁ- umanutÁ½.

Pecka

Sedlinovi oznÁjil svÁ›j Áºmysl od policie nadobro odejÁ-t. â€žMÁjm nabÁ-dku od HanÁ•iny
rodiny. Budu dÁ›lat v kanclu jednÁ½ bezpeÁ•nostnÁ- agentury. Budou tam vÁ›tÁjÁ-
prachy a vÁ-c Á•asu.â€œ

AntonÁ-n Sedlina se na Olivera zadÁ-val

zvlÁjÁjtnÁ-m pohledem. Vzdychl si. â€žBudeÁj mi chybÁ›t, Olivere â€“ ale co nadÁ›lÁjm. Byl
jsi dobrej parÁ¾Ájk.â€œ

Oliver se zazubil. â€žA ty dobrej ÁjÁ©f. VÁjichni

si mysleli, Á½e tu vraÁ¾dÁ- nÁ›jakej sÁ©riovej vrah â€“ a ty jsi rozlouskl, Á½e Ájlo o
nÁ›co ÁºplnÁ› jinÁ½ho â€“ a Á½e vrazi byli dva. To prostÁ› klobouk dolÁ›. A moc dÁ›kuju,
Á½es mÁ› vÁ¾dycky podrÁ¾el.â€œ

â€žHlavnÁ› pozor na Á¾enskÁ½, Olivere, ty tÁ› jinak
zniÁ•ej.â€œ

Oliver se smutnÁ› usmÁjil. â€žTo je se mnou tÁ›Á¾kÁ½,
mno. Ale tady budu pod dozorem â€“ budu si muset dÁjvat velkÁ½ho majzlaâ€œ, pronesl
Oliver zkrouÁjenÁ›.

â€žCo Hanka, jak snÁjÁjÁ- tÁ›hotenstvÁ-?â€œ

â€žObÁ•as vyÁjiluje â€“ ale jo, dobrÁ½â€œ, mÁjchl rukou
Oliver.

â€žA zvu tÁ› na rozluÁ•kovej veÁ•Á-rek za mÁ›sÁ-c.â€œ

â€žRÁjd pÁ™ijduâ€œ, houkl na Olivera Sedlina.

MyÁjlenkami

ale jÁ¾ byl nÁ›kde zcela jinde. PÁ™emÁ-tal, kam se tato spoleÁ•nost vÁ›bec mÁ-Á½e
hnout. Oliver pomÁ›rnÁ› dost pije. A nenÁ- sÁjm. Tuhle poslouchal profesora
MiovskÁ©ho, jakÁ½ Á½e je alkohol v Á©eeskÁ© republice problÁ©m. PÁ™Á-mo kolosÁjlnÁ-.
ZÁjvislost lidÁ- na nÁ›m je znaÁ•nÁj â€“ a tito lidÁ© majÁ- dÁ›ti, chodÁ- volit, jsou
drÁ¾iteli stÁ™elnÁ½ch zbranÁ-. Pak je tu drogovÁj zÁjvislost â€“ a zÁjvislost na lÁ©cÁ-ch,
zejmÁ©na psychofarmakÁjch. Sedlina se neubrÁjnil, aby nepomysliil na MarkÁ©tu
BroÁ¾anovou.

KdyÁ¾ pÁ™ipoÁ•te fakt, Á½e ze Ájkol vychÁjzejÁ-
prÁjzdnÁ© schrÁjinky bez nÁjzoru, opÁ›t propadÁj silnÁ©mu pocitu zmaru
s beznadÁ›jÁ-.

Jak má majá- vlastná mladá- lidá vyhlá-dky. Ten kaápar Kraus v televizi veá™ejná proná;á;á-, á¾e byt je vlastná luxusná- zboá¾á-, na ná;já¾ zdaleka vá;ichni nedosá;hnou á€“ a á¾e to je normá;lná-. A á¾e prá;vo dá~stojná bydleť je zvrá;cenost. Sedlinovi vá;jak spá-á;je zvrá;cená pá™ipadá, kdyá¾ vá;tá;jina mladá½ch lidá- za chvá-li ani nedosá;hne na hypotá;ku á€“ a ná;jaká½ byt jim bude na hony vzdá;jen. To samá~ bude platit o automobilech. Poá™á;d se totiá¾ zpá™á-sá~ujá- emisná- normy a ceny nová½ch aut rostou. Tohle opravdu nená- prostá™edá- pá™á-znivá~ pro zaklá;dá;iná- rodiny. Navá-c ta nejistota z meziná;rodná-ho dá;ná-, kdy svá;tová; vá;ilka má-á¾e vypuknout doslova kdykoli. Ne, Sedlina si nepá™íjde jako stará½ zapá;klá½ á;karohlá-d. Jenom holt nestrká; hlavu do pá-sku.

Ze vá;eho je mu tak ná;jak trpko, nevolno, smutno.

Taá;á;ina Ferencová; má;la já-t za má™á-á¾e nejmá;oná; na pá;tadvacet let. Nakonec vá;jak odsouzena nebyla. Ná;jak se já- do vá;zená- podaá™ilo propa;ovat kapsli s prudká½m jedem á€“ a tá-m tato ambiciá;zná- prá;vniá;ka svou á;ivotná- pouá; ukoná;ila.

Sice se vyá;jetá™oval, jak je moá;áná~, á¾e se dostala k jedu á€“ ale nic zá;sadná-ho kromá; propuá;tá;ná- ná;jaká~ho chudá;ka, jená¾ se dostal do pozice obá;tná-ho berá;nka, se nestalo. Sedlina si byl jist, á¾e v tom vá;jem bude má-t prsty á tefan Ruhál á€“ ale nemá;í, jak to doká;zat. Nemohl potá™ebovat, aby tchyná; jeho dcery byla stá;le dokola vlá;á;ena bulvá;rem jako vraá;ednice. To samá~ si ová;jem urá;itá; nepá™á;la ani Taá;á;ina. Je moá;áná~, á¾e Ruhala o jed poá;ádala á€“ a spá;chala skuteá;ná; sebevraá;du. Taká~ ale neá;ilo vylouá;it, á¾e se Ruhál postaral, aby to tak vypadalo.

Ctibor Havrá;nek si oddechl, á¾e uá¾ ho nikdo nebude spojovat s tá;mi mordy. Otrnulo mu á€“ a tak ho napadlo, á¾e Terezu uá¾ vlastná; nepotá™ebuje. Zrovna, kdyá¾ se já- to chystal ozná;mit, ho vá;jak pá™edstihla a s á°smá;vem naitech mu ozná;mila á€žradostnou novinuá€œ, á¾e z nich budou rodiá;e. Ctibor jenom naprá;jzdno polkl á€“ a uvá;domil si, á¾e pokud se chce jistá½m lidem zavdá;á;it a spolá;hat, á¾e ho nechájá- dá;lat kariá;ru, nemá;á¾e tá;hotnou partnerku poslat k vodá;. Zvá;á;itá;, kdyá¾ se ta partnerka skvá;le ideologicky osvá;dá;ila.

Má-sto rozchodu se tak zá;ala chystat svatba.

Svatby se doá;kala i Jindá™iá;ka Kreá;atová;. Doá;ilo já-, á¾e by se má;la ná;jak finaná;ná; zajistit á€“ a á¾e jejíá- dosavadná- zpá~sob obá;á;ivý je vysoce riziková½.

Vilá~m Broá;án byl ideá;lná- cÁ-l. Omotala si ho kolem prstu á€“ a po jistá~ strá;nce ho naprosto uspokojila. Podobná; jako Tereza se postarala, aby pravidelná; se opakujá-cá- menstruaá;ná- cyklus byl na pá;r má;sá-cá- pá™eruá;jen.

Chudá;k Marká;ta á€“ pomyslí si Sedlina. Nejená¾e dostala macechu á€“ ale jeá;itá; zá-ská; sourozence, k ná;muá¾ asi dvakrá;it vá™elá~ pouto má-t nebude.

Filip Klecá-rek dostal za vraá;du Moniky Bareá;ová~ a pokus o vraá;du Jindá™iá;ky Kreá;atová~ jedenadvacetiletá½ trest. Ani se neodvolá;val. Zdá;ilo se, á¾e je mu uá¾ á°plná; vá;echno jedno.

Eva Holatová; dostala za pokus o vraá;du osm let natvrdo. Odvolala se.

Jana Klecárka i Alfrída Chlopinu považoval
Sedlina za zasovaného bomby. Jan Klecár se odstěhoval, zato Chlopina zůstal
tam, kde to znal.

Radim
Krnáček nakonec odsouzen nebyl – zato začal docházet na terapii. Podobně jako
Markéta. Ti dva navázali takový podivný vztah, kdy nevěděli, zda spolu chodí – ale
nedokázali se rozejít. Tak v jejich pádu byl osud natolik
zlomyslný, že Markéta pádla do jiného stavu. Dokonce čekala dvojčata.

Mojmír Kořáček šel sedět na osmnáct let.
Vraždy dcery se mu bohužel prokázal nepodařilo. I tak pádijal rozsudek jako
jistou formu doživotí.

Hana Kořáková se nechala rozvést – a po ase
se opět vdala za o deset let mladšího prodávče v knihkupectví.

Dalším dětem tějili krizi také u
Ferencových. Richardova manželka měla svému choti tentokrát porodit syna.

Dalibor Ferenc se ze smrti své manželky
oklepal poměrně rychle. Dělal stědal své sexuální partnerky jako na běžá-cím pásu
– a těkl si, že znovu se jíže ženit nehodí.

Sedlinovi bylo celkově ze všeho toho
pokrytectví – a z nánosů páťky a falše vyložené zle. Tento pocit byl
umocněn vyhořením Notre-Dame, a to v ase pámedvelikonočím. Evropa, ježe
nená – schopná uchránit své historické a kulturní klenoty a symboly, jednoduše
nená – schopná páte. Ne v současném uspořádání – a za stávajícího
politického kursu.

Sedlinovi na mysli opět vytanulo slovo
žníprava. Ano, ta by byla zapotřebí – jenže, jak má vypadat? O nájpravu páce
usilovala i Tařina Ferencová – a jak to dopadlo? Že jí pámes mrtvoly – a co
vlastně zachránila? Tak jistě, manželství – jejího syna nadále trvá, to ano – ale
za jakou cenu? A jaká bude má – život jeho dalšího potomka?

Sedlinovi pádlo, že tyto otázky si snad ani
nikdo neklade. Protože kdyby si je někdo kladl, musel by své vypadat
diametrálně jinak. Jenže na takovou změnu zatím rozhodně nic neukazovalo.
MAREK EZANKA